

Természetes, hogy a szocialista társadalom, mint népi társadalom kötődik a népi kultúra értékeihez, a népi hagyományokra, mint természetesen adódó alapra támaszkodik. Épp ilyen természetes az is, hogy a jelenkori népkultúra mindig aktuálisan is fontos számára. Mint népi társadalom, a nemzeti kultúrát a legtágabban, tehát népkultúráként fogja fel, hagyományaival, jelenével és távlataival együtt. Mint minden más társadalmi jelenségben, a nemzeti kultúra dolgában is meg kell jelenítenie szocialista jellegét. Ebből az következik, hogy a szocialista társadalomnak őriznie és ápolnia kell a kultúra folytonosságát, a hagyományokon való megújulását. A nemzeti kultúrához való viszonyában is demokratikusnak, tehát értékkeremtőnek, és az egész népre irányulónak kell lennie. Mindez azt is jelenti, hogy a szocialista művelődéspolitikának védenie kell a nemzeti kultúra önállóságát, támogatni saját benső lényegének kibontakozását, s egyúttal segíteni egészséges fejlődését azáltal is, hogy biztosítja jelenlétét a világban, és segíti más népek-nemzetek kulturális értékeinek, a világ kultúrájának jelenlétét a magyar művelődésben. Ezzel erőteljes kultúraáramlást teremthet a nemzeti kultúrán belül és rendszeres kölcsönhatást, termékenyítő, gazdagító kölcsönhatást a saját és az egyetemes kultúra között. Ezt a kultúraáramlást és azt a kölcsönhatást pedig az értékekre építheti és szükségképpen az értékek létrehozása érdekében kell támogatnia. A szocialista művelődéspolitikai lehetősége éppen ebben a támogatásban rejlik, s éppen ennek az ügynek, a szocialista *népi-nemzeti kultúra ügyének* a támogatásában van.

PLUGOR SÁNDOR METSZETE